

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ (ΥΙΟΥ)

Για τους ανθρώπους

Μη συζητάτε ποτέ σας. Δεν πρόκειται να πείσετε κανένα. Οι γνώμες των ανθρώπων μοιάζουν με τα καρφιά: Όσο τα χτυπάτε, τόσο τα χάνετε πιο μέσα.

"Όταν ιδούμε καλά πώς εινε φτιαγμένος αυτός ο παλινόκομος, δεν μπορούμε παρά να ευχαριστήσουμε άμείωως το Θεό, γιατί μ'ας έδωσε το θάνατο.

***

Για το γάμο

'Ο ζυγός του γάμου εινε πολύ βαρύς. Γι' αυτό ύπάρχουν και δυο πρόσωπα που τον κρατάνε. Προσοχή όμως να μη κουραστούν και αυτοί... οι δυο!

'Ο γάμος πότε καταστρέφει τον έρωτα και πότε τον δημιουργεί.

Στην πρώτη περίπτωση έχουμε πάντοτε «γάμον έξ έρωτος». Στη δεύτερη πάντοτε ύπάρχει συνοικέσιον.

'Από όλες τις τρέλλες που κάνει ο άνθρωπος στη ζωή του, η μικρότερη εινε ο γάμος, και αυτό γιατί δεν μπορεί να τον κάνει κάθε μέρα.

Δεν εινε αλήθεια περίεργο! Γιατί αφού αγαπάμε τόσο τις γυναίκες των φίλων μας, δεν μπορούμε ν' αγαπήσουμε τόσο και τη δική μας!

'Ο άντρας οτι γυναίκα του θα δώσει τη ζωή. 'Η γυναίκα οτι άντρα πρέπει να δώσει την καρδιά της...

Τις περισσότερες φορές οι άντρες παντρεύονται για να ξεκουραστούν απ' τη ζωή, ενώ οι γυναίκες με το γάμο θέλουν μόνο να ζήσουν... Και έτσι αρχίζουν η πρώτες παρεξηγήσεις...

*

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ

Μιά μέρα ο Γκαστον Μπουασιέ ήτέλησε να πειράξει τον Ρενάν.

- Έξερεις δι τα αυτόγραφα μου πωλούνται ακριβότερα από τα δικιά σου; του ειπε.
- Δεν αμφιβάλλω...
- Προχθές σε μιá δημοπρασία ένα δικό σου πουλήθηκε για 200 φράγκα, ενώ το δικό μου πήγε στα 500.
- Γνωρίζεις όμως τον λόγο;
- Όχι.
- Το αυτόγραφο σου το αγόρασα εγώ για να το άποσύρω από την κυκλοφορία.
- Πώς αυτό;
- Εινε γεμάτο ορθογραφικά λάθη και εφρόντεια για την καλή σου φήμη.
- Κόκκαλο ο Μπουασιέ.

με μιá βαθειά χαρά. 'Η Σουσιάνα προπάντων θυμόταν με πάθος το ωραίο αυτό παρελθόν. Μι' από κ' ποια συστολή δεν τολμούσε να του κάνει άκρια κανένα ύπαινη για το μέλλον τους που τόσο γλυκά το έβλεπε τώρα.

'Ο γιατρός την άκουε άνησυχος. «Μην ένθουσιάζεστε έτσι, της ειπε δειλά. Πρόχει να ξεκουραστήτε τώρα θά ξαναϊδωθώμε αύριο».

Εκείνη τη στιγμή το μάτι της Σουσιάνας έπεσε στη βέρα που ο νέος γιατρός φορούσε στο χέρι.

- Είστε λοιπον παντρεμένος; ρώτητε με άγωνία.
- Ναί, πρό έξι χρόνων, άπάντησε εκείνος πολύ σιγά, ύστερ' από μακριά οδυνήρη σιωπή.

- Αχ! έκανε αυτή.
- Και έπρότθεσε, άπελιτισμένη:
- Είστ' ευτυχισμένος;
- Έχω μιá πολύ καλή γυναίκα και δυο δημοφιλαι παιδάκια...

- 'Η Σουσιάνα του έδωσε το χέρι.
- Χαίρε του ειπε.
- Χαίρε...

'Η Σουσιάνα τον άκουσε να κατεβύνει τη σκάλα κ' έπειτα ν' άτομαρύνεται αφού έκανε τις τελευταίες συστάσεις στην κυρά Γκασιέ. Βυθώθηκε σε βαθειά σκέψη.

Παντρεμένος, ξανάτε άελετισμένη. Αυτό εΐταν το τέλος των τώσαν συντομων όνειρων της. Για ποιό λόγο να ζήσει τώρα; Για ποιό λόγο ν' άντισταθεί εναντίον του θανάσιμου δηλητηρίου. Χωρίς καμιά ύποστήριξη, χωρίς στοργή, χωρίς έλπιδα θά ύποκυλιτε γρήγορα σ' αυτό.

Και θυμήθηκε τα λόγια του γιατρού, και ειδη τον έαυτό της άξαφνα γερασμένο, έλεινόν, κλεισμένο μ' άλλες τρελλές σ' ένα άσυλο. Τότε σηκώθηκε από το κρεβάτι της, τράβηξε τρεκλίζοντας προς το ντουλάπι όλου βρισκόταν η μορφίνη, γέμισε μιá σύριγγα δόσοληρη κ' έκανε μιá βαθειά έννεση στο μέρος της καρδιάς.

Το αποτέλεσμά εΐταν κεραυνόβολο. Στο πρόσωπό της άπλώθηκε η χλωμάδα του θανάτου και κυλίστηκε νεκρή στο πάτωμα... André de Lorde

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ ΚΑΙ ΑΙ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Ποιός έπρόσεξε ποτέ τα πόδια των έντόμων; Τις έργατικές μέλισσας τα πόδια εινε άριστοσυρτήματα τέχνης. Γιατί συγκεντρώνουν μαζί λαβίδα, βούρτσα και καλάδι. Και η μόν βούρτσα εινε από πολλές τρίχες, όρατες μόνο με μικροσκόπιο, τόσο σύμμετρα βαλμένες που αποτελούνε ένα μηχανια με το όποιον η μέλισσα καθαρίζει τα γεμάτα από γύρι των λουλουδιών φτερά της.

Κοντά δε στη βούρτσα εινε ένα κοίλωμα που έχει σχήμα καλαθίου και στο όποιο πέφτει η γύρις των φτερών.

***

Μερικά ύδρόβια έντομα έχουν τα πόδια των σάν λεπτοφυή κοπιά για να περνούνε τα νερά.

'Αλλα δε, όπως η μυίγες, έχουν οτιν άκρη των ποδιών των ένα σάν έλασμα όδοντωτό, με την βοήθεια του όποιον περιπατούνε εύκολα στις λείες επιφάνειες και άκόμα άπάνω στον πάγο και στο τζάμι...

***

Γενικάως τα όργανα του ανθρώπου παραβαλλόμενα με εκείνα των έντόμων, εινε άτεχνα και άτελέστατα.

'Αν κυτάξετε με μικροσκόπιο το «οραστήριον» του χειρούργου, φαίνεται σάν χονδρό πριόνι και η όξυτάτη μύτη της βελόνας φαίνεται σάν χονδροστραπτήρι.

'Αν κυτάξουμε όμως με μικροσκόπιο και τα των έντόμων, θα θαυμάσουμε την τέχνη και τη λεπτότητα τους.

Το γαμψό νύχι του λιονταριού ύπολείπεται πολύ από τέχνη και από δύναμη από το γαμψο νύχι της άράχνης.

***

Στα περισσότερα ζώα η άφή αναπληρώνει μιá χαρά τη γλώσσα.

Εινε γνωστές η συνεννοήσεις των μυρμηγκιών με τις κεραίες των, τις όποιες ο σοφός Λούβερ ώνωμασε «γλώσσα των κεραίων».

'Ο σοφός αυτός εκλεισε σ' ένα σκοτεινό θάλαμο, υπρηγήκια πολλά. Στην άρχη αυτά γύριζαν άτακτα εδω κι' εκεί, ζητώντας έξοδο. 'Αμα ένα βήκη κάποιιο δίοδο, γύρισε στα άλλα, άγγισε μερικά με τις κεραίες του, εκείνα πάλιν άγγιξαν τα άλλα και όλα βγάκανε, γεμάτα χαρά, από το δίοδο.

***

Τα μεγάλα ζώα έχουν μόνον δύο μάτια. Τα έντομα έχουν ένα πλήθος ματιών. Το μυρμηγκι έχει καμιά πενηνταριά. 'Η συνειθισμένη μυίγα έχει 8.000 μάτια, μερικές δε χρυσαλλίδες, είκοσι πέντε χιλιάδες!

Τα μάτια αυτά πίνουνν το μεγαλύτερο μέρος του κεφάλιού του έντόμου και όπως οτι συνειθισμένη μυίγα, αποτελούνν το τεταρτον του βήρους από το σώμα των. Κι' όσα μόν εινε νυκτόβια, τα έχουνε πιο μελανά, για να άπορροφούνν πειό εύκολα τις άκτινες του φωτός, τα ύδρόβια έχουν τρία ζευγάρια ματιών, από τα όποια τα δύο εινε προς τα επάνω, τα δύο πλάγια και τα άλλα δύο προς τα κάτω, ώστε το έντομο όταν κολυμβά μέσα στο νερό, να βλέπη το ψάρι που έρχεται μέσα από το νερό για να το φάη και το σουλι που ρίχεται απ' έξω, και να ξεφύγη.

***

'Αλλα κ' η όσφρησι των έντόμων εινε άνεπτυγμένη από μεγίστη άπόστασι αισθάνονται και τις πιο μικρές όσμεις και προ παντός τα σαρκόβια, όπως εινε η σφήκες και η μυίγες.

***

'Ο Βλανβίγγ άποστηρίζει ότι το άσθητήριο της άφης των έντόμων εινε στις κεραίες των.

'Ο Δουγές, έκοψε τα κέρατα των μελισσών και ειδη ότι τότε με δυσκολία εύρισκαν τροφή.

***

'Ο άνθρωπος και τα μεγάλα ζώα, έχουν μόνον δύο όσφρητικές κοιλότητες, της μύτης. Τα έντομα και προ παντός η χρυσαλλίδες, έχουν εκατομμύρια δλόκληρα, μικροσκοπικώς κόλπους η κοιλότητες.

***

'Η επιστήμη δεν κατώρθωσεν άκόμα ν' ανακαλύψη, που εινε η άκοστική των έντόμων, που έχουν την άξιοθάναστη ιδιότητα ν' άκούνε μόνον όσους ήχους τα ώφελούνν και να μη άκούνε όσους δεν τους ενδιαφέρουν, όσο δυνατοί κι' άν εινε.

Π.χ. ο βόμβος της βασιλίσσας των μελισσών, ξεσηκώνει όλο το σμινός της κυψέλης, σε ώρα κινδύνου. Ενώ η ντοφεικιά, όσο δυνατή και άν εινε και όσο κοντά και άν πέση, τις άφίνει άδιάφορες.

'Ο φυσιολάτρης

